

И завчера мама ѝ се объща
Че ще я ожени, — отъ менъ понаредъ:
Земи я, — и всичко ще биде наредъ . . . —”

XIII.

Слънцето и Прахътъ.

— „О слънце жалко, слънце клъто,
Отъ мене помрачено,
Отъ мене обсадено,
Отъ мене поразено,
Чернвѣй, топи се тамъ въ небето,
Гасни, Свѣтѣлко, огасни
И изчезни! —”

Съсъ Царя на Звѣздитѣ тѣй се подигравалъ горко
Нечистий Прахъ, синътъ на каловетѣ,
Отъ вѣтъра издигнѣтъ на високо,
Презъ маранитѣ, лѣтѣ . . .

„— Това е съвршенно вѣрно!
Отвѣржало слънцето, безъ да се чуди . . .
Отъ тебе азъ съмъ затъмнено,
Отъ тебе азъ съмъ обградено, —
Но туй е за двадесетъ само минути! . . .
Щомъ вѣтъръти утихне ти отново ще се вѣрнешъ
При локвите вонещи, пакъ на смѣтъ ще се обѣрнешъ.

XIV.

Женитѣ.

„— Мажътъ е измислилъ барутя, балона,
Желѣзний Пѣтъ и телографа,
Печатницата, фонографа,
Искуството на фотографа,
Машината за шевъ и телефона,
Гръмоотвода,
И парахода,